

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 18 mars 1941 kl. 5 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 18 juni 1937 (nr 481) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

I en den 28 februari 1941 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 107, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 18 juni 1937 (nr 481) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Härigenom förordnas, att förordningen den 18 juni 1937 angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper, vilken jämlikt förordning den 31 maj 1940 (nr 394) gäller till och med den 31 maj 1941, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1942, med iakttagande av att av Konungen jämlikt förstnämnda förordning meddelade bestämmelser ej må äga tillämpning längre än till och med sistnämnda dag.

Såsom ett led i de av 1937 års riksdag i valutavårdande syfte beslutade beredskapsåtgärderna ingick bland annat ett bemyndigande för Konungen att, då sådant med hänsyn till särskilda omständigheter prövades nödigt, förordna om höjning i viss utsträckning av den vid köp och byte av fondpapper utgående stämpelavgiften. Stadgande härom innefattas i en den 18 juni 1937 utfärdad förordning (nr 481), vilken ursprungligen gällde till och med den 31 maj 1938 men därefter erhållit fortsatt giltighet, senast genom

Bevillningsutskottets betänkande Nr 7.

förordning den 31 maj 1940 (nr 394), enligt vilken giltighetstiden utsträckts till och med den 31 maj 1941.

I det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet har föredragande departementschefen framhållit, att berörda befogenhet för Konungen torde böra äga fortsatt bestånd, eftersom de skäl som föranlett dess införande alltjämt gälla. På grund härav föreslås, att nämnda förordning den 18 juni 1937 förlänas fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1942.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 107.

Stockholm den 18 mars 1941.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bärq, Elon Andersson, Viktor Larsson, Wahlmark, Sjödahl, Ekman, Velande, Egnell, Sylwan* och *Sandström*; samt

från andra kammaren: herrar *Lövgren, Björklund, Hammarlund, Olsson i Gävle, Eklund, Sandberg, Persson i Undersvik, Thorell, Sundström i Skövde* och *Henriksson*.